

વિષય-પરિચય.

૧. પ્રાર્થના	...	...	(છોટમ અ. ત્રિવેદી)	...	...	૧૬૫
૨. જગતકર્તા વિષે વિવિધ મતોનું પદ્ય (મુનિ રંગવિજય)	...	...	...	...	...	૧૬૬
૩. શ્રી રૂપલ પંચાશિકા સભાવાર્થ (ડૉ. ભગવાનદાસ)	...	...	...	...	...	૧૬૭
૪. સમ્યક્ જ્ઞાનની કુંચી. (પરમાત્માનું સ્વરૂપ) (અનુવાદ)	...	...	...	...	...	૨૦૦
૫. અર્હન્તો મગવંતેન્દ્રમહિતા: પદ્યના કર્તા કોણ? (મુનિશ્રી હિમાંશુવિજય)	...	...	...	...	...	૨૦૨
૬. વીરધર્મ પ્રાપ્ત કરવાની કળા-કુનેહ-હાહપણ (સ. ક. વિ.)	...	...	...	...	...	૨૦૪
૭. આત્મ કલ્યાણ સાધન (અનુ. વિદ્યદાસ મૂ. શાહ B. A.)	...	...	...	...	...	૨૦૭
૮. આત્માની શોધ	...	...	(શ્રી મોહનલાલ ડી. ચોકસી)	...	...	૧૬૦
૯. સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	...	...	...	૧૬૪
૧૦. વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	...	૧૬૫

શ્રી અમરચંદ્રસૂરિકૃત—

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સરલતાથી જલદીથી કંઠાત્ર પણ કરી શકે તેવા સાદા, અને સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે. કિંમત દશ આના.

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝના છપાતાં ગ્રંથો.

૧ શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ બે થી દશ પર્વો) પ્રત તથા બુધાકારે.	૩ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)	૪ પ્રાકૃત વ્યાકરણ હરિદાસવૃત્તિ.
૨ ધાતુપારાયણ.		

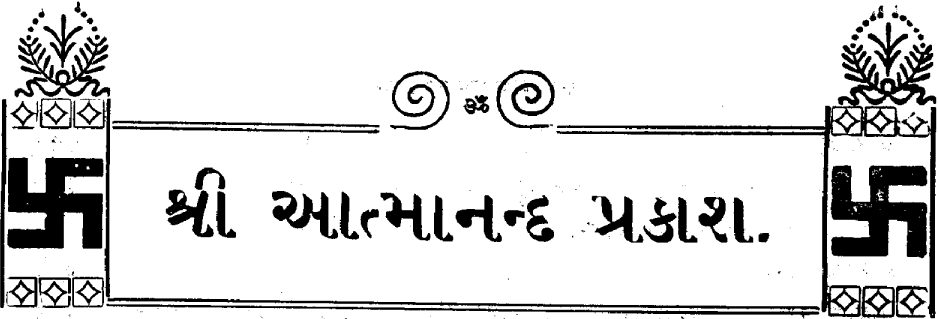
જલદી મંગાવો

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો

શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લાકા પુરૂષચરિત્ર પ્રથમ પર્વ.

પ્રતાકારે તથા બુધાકારે સુંદર ટાઇપ, ઉંચા કાગળ, શુશોભિત બાઈન્ડીંગથી તૈયાર છે, થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત મુદ્દલથી ઓછી રૂ. ૧-૮-૦ પો. બુદ્ધ.

સમ્યગ્દર્શનશુદ્ધં યો જ્ઞાનં વિરતિમેવ ચાપ્નોતિ ।

દુઃખનિમિત્તમપીદં યેન સુલબ્ધં ભવતિ જન્મ ॥ ૧ ॥

“ સમ્યગ્દર્શનથી વિશુદ્ધ થયેલા જ્ઞાન અને ચારિત્રને જે પ્રાપ્ત કરે છે તે મનુષ્યનો જન્મ દુઃખનિમિત્ત હોવા છતાં સાર્થક-મુક્તિ-ગમન યોગ્ય-થાય છે. ”

તત્ત્વાર્થભાષ્ય-શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિ-વાચક.

પુસ્તક ૩૪ } વીર સં. ૨૪૬૩. ચૈત્ર. આત્મ સં. ૪૧. } અંક ૯ મો.

“ પ્રાર્થના ”

— ગીત —

જૈન નાયક ! શુભવંતા ! યશવંતા ! હે દયાવંત દેવા !
પ્રથમ નમુ હું તમને, કરો સ્હાય શ્રી મહાવીર ગરવા !

વસંતતિલકા-છંદ

આરંભતાં પ્રથમ હું પડું તું જ પાય,
નંદ સિદ્ધાર્થ ! જૈનરાય ! થજો સ્હાય;
મહારી સ્વીકાર કરજો ! મનની સુ-સેવા,
પ્રીતે નમુ તમ પદે મહાવીર ! દેવાં

— : અસ્તુ : —

“ છોટમ ” અ. ત્રિવેદી.

જગત્કર્તા વિષે વિવિધમતોનું પદ્ય.

(અબધુ સો જોગી ગુર મેરા-એ ચાલ૦)

સૃષ્ટિ કબ કીસીને બનાધ, સંતો કબ કીસીને બનાધ
 વાકીખોજ કિસીને ન પાઈ, સૃષ્ટિ કબ કીને બનાધ
 વેદપુરાણ કુરાણ વૈખલમા, ભિન્નભિન્ન કરગાઈ
 એકએક સખભિન્ન કહતહે, મિલત નમેલી નમિલાઈ. ૧
 ઋગવેદકે એતરીય આરાણ્યમે, અત્મસે ઉપજાઈ. વા.
 યજુર્વેદકે ખોલકે દેખા, વિરાટ પુરૂષે પસરાઈ. વા. ૨
 મંડૂક ઉપનિષદ કહતહે, મકડીજલકે ન્યાઈ.
 કુર્મપુરાણે ત્રિચારી જોતાં, નારાયણ મૂલનિપાઈ. વા. ૩.
 મનુસ્મૃતિકે પાહલે અધ્યાયે સમમાત્ર ખતલાઈ.
 વાંહાંસે પ્રગટે સ્વયંભૂસ્વામી, તાતેતિમર મિટાઈ વા. ૪.
 કાઠ કહે કાલિદ્રી શક્તિ, વાકી ન્યારી ન્યારી ચતુરાઈ.
 લીંગપુરાણે શિવજી કે વદનસે વિષ્ણુ બ્રહ્માદિ કહાઈ. વા. ૫.
 બ્રહ્મવિવર્ત પુરાણેયું જોલે, એ તો કૃષ્ણકી ચતુરાઈ,
 ભિતર ભેદકા પારનપાવે, કયા કિતુરી કરે કિતુરાઈ. વા. ૬.
 વેદકા પણ કાઠ ભેદ ન પાવે, કયા કરે ગડમથલાઈ.
 મારગ છોડ ઉન્મારગ જાકે, કેવલ ધુમ મચાઈ. વા. ૭.
 મતમમતાકો છોડ કે દેખો, કાઈ પુરૂષ અતિસાઈ.
 પુછપાછ કરભિતર જોજો પીછે આતમકા જસ ધાઈ. વા. ૮.
 ગુરૂકૃપાસે સૃષ્ટિ સંબંધકા કિંચિત્ ભેદકા પાઈ,
 અમર કહેહમ અમર ભયેહે અંતર ભરમ ગમાઈ. વા. ૯.

સંગ્રાહક:-

મુનિ રંગવિજય

મહાકવિશ્રી ધનપાલપ્રણીત—
રૂપભ પંચાશિકા.
 સમસ્તોકી ભાષાંતર (સભાવાર્થ)
 (ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૬ થી ૨૩૨)
 જિનચરણું જનશરણું ગા. ૨૮.
 આર્યા.

કષાય-ચોર જ્યાં એવા, ભવવનમહીં ભયભીત ભૂતોને;
 તુજ ચરણો જ શરણુ છે, અસિ ચક્ર રેખ જ્યાં પાસ સદા. ૨૮.
 જ્યાં કષાયરૂપ મોટા ચોર-હુંટારા છે એવા સંસારવનમાં ભયભીત
 પ્રાણીઓને ત્હારા ચરણુ જ શરણુ છે, કે જેમાં અસિ-ચક્ર-ધનુષ્યની રેખા
 સદા સન્નિધાનમાં છે.

આ સંસારને અરણ્યનું રૂપક આપ્યું છે. જેમ ગાઢ અને વિકટ
 અટવી ઉલ્લંઘવી દુષ્કર છે, તેમ સંસારઅટવીનો પાર પામવો દુષ્કર છે;
 કારણ કે તે વિકટ છે એટલું જ નહિં પણ તેમાં કષાયરૂપ મોટા ધાડપાડુઓ
 છે, અને તે આત્માનું જ્ઞાનાદિ દ્રવ્ય હુંટી લે છે. આમ આ સંસાર-વન
 ત્યાંથી પસાર થનાર જીવ-પશિકોને મહાભયનું કારણ થાય છે. આવા
 ભયંકર વનમાંથી પાર ઉતરવું હોય તો આયુધબદ્ધ સમર્થ રણેવાળનું
 શરણુ જોઈએ. સંસારી જીવને આવું શરણુ તો ભગવાનના ચરણુ જ છે.

“ ધિંગ ધણી માથે કિયો રે, કુણુ ગંજે નર એટ. ”

શ્રીમાન્-આનંદધનજી.

તે ચરણુમાં તલવાર-ચક્ર-ધનુષ્ય આદિ ઉત્તમ પુરુષના લક્ષણ સૂચવનારી
 રેખા સદા સન્નિધાનમાં છે, એટલે જાણે કષાય ચોર તેનાથી ડરે છે, એમ
 કવિ ઉત્પ્રેક્ષે છે.

તાત્પર્ય કે વીતરાગદેવના ચરણુકમલનું જે શરણુ ગ્રહે છે તેને કષાય-
 તરકર કનડતા નથી, અને તેઓ નિર્ભયપણે મુગમતાથી ભવાટવી ઉલ્લંઘી
 જઈ મુક્તિનગરીએ પહોંચી જાય છે.

“ મહાભયંકર ભવ અટવીમાં, ઘોર મોહ અંધાર;
 આશ્રવરૂપી મેઘવૃષ્ટિ ત્યાં, વર્ષે મુશળધાર.

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્મદ્રવ્યને લુંટી રદ્દા છે, કષાય મોટા ચોર;
વિષય બ્યાલ ને સ્મર શાફીલના, સુણાય શોરબકોર.
જીવપથિક ત્યાં ભૂલો પડીને, ગોથાં નિશદ્ધિન ખાય;
બ્રહ્મ થઈ સન્માર્ગથકી તે, ઉન્માર્ગે વહી જાય.”

શાસનબ્રહ્મની દુર્દશા ગાથા ૨૯-૩૦.

તુજ સમય-સરથી બ્રહ્મ, થઈ સર્વ વૃક્ષજાતિમાં જમતાં;
સારણિ જલ જયમ જીવો, સ્થાન સ્થાન બંધાઈ જતાં. ૨૯.

હારા સમયરૂપ (શાસનરૂપ) સરોવરથી બ્રહ્મ થયેલા જીવો, નીકના પાણીની જેમ સ્થાને સ્થાને બંધાતા જઈ, સર્વ વૃક્ષજાતિઓમાં જમે છે.

અહીં જિનશાસનને સરોવરનું રૂપક આપ્યું છે. આ સરોવરમાંથી જે જીવો બ્રહ્મ થાય તે નીકના પાણીની જેમ ઠેકાણે ઠેકાણે બંધાતા જઈ, વિવિધ વૃક્ષજાતિઓમાં જમે છે. આ રૂપક બહુ મનન કરવા યોગ્ય છે. સરોવરમાંથી પાણી નીકમાં આવે છે, ત્યારપછી તે બુદ્ધા બુદ્ધા વૃક્ષોને પાણી પૂરું પાડે છે અને ઠેકાણે ઠેકાણે વૃક્ષની આસપાસ ક્યારારૂપે બંધાતું જાય છે; તે જ પ્રકારે શાસનબ્રહ્મ જીવો ઠેકાણે ઠેકાણે કર્મરૂપ બંધનથી બંધાતા જાય છે, અને વિવિધ વૃક્ષજાતિઓમાં જમે છે, એટલે કે વનસ્પતી આદિ એકેન્દ્રિયમાં જન્મમરણપરંપરા કરે છે.

શાસનબ્રહ્મ કેાણુ ગણાય? તે વિચારવા યોગ્ય છે. જે જિનાજ્ઞાથી વિપરીત-પણે વર્તે તે. ‘શાસન શાસન’ એમ શબ્દમાત્ર બોલી શાસનભક્ત હોવાનો દંભ કરનાર જો ભાવથી જિનાજ્ઞાવિરાધક હોય તો તે શાસનબ્રહ્મ જ કહી શકાય. ‘જૈન’ નામ ધરાવે, પણ જિનના અનુયાયીમાં હોવા યોગ્ય જૈન-ત્વના લક્ષણ આત્મામાં ન પરિણમ્યા હોય તો પરમાર્થથી ‘જૈન’ ન ગણાય, જિનશાસનથી બાહ્ય ગણાય; કારણ કે સર્વત્ર ભાવનું જ પ્રાધાન્ય છે. આ અંગે શ્રીઉપમિતિકારે સ્પષ્ટ શબ્દોમાં આ પ્રમાણે ભારપૂર્વક પોકારીને કહ્યું છે:-

“ભાવગ્રાહ્યં હીદં ભાગવતશાસનમ્ભવનં, નાત્ર બહિઃશ્ચાયયા પ્રવિષ્ટઃ
પરમાર્થતઃ પ્રવિષ્ટો ભવતીત વિજ્ઞેયમ્ ॥”

“આ ભગવંતનું શાસનભવન ભાવથી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે; અત્રે બાહ્ય છાયાથી પ્રવિષ્ટ થયેલો પરમાર્થથી પ્રવિષ્ટ થયો નથી એમ જાણવું.”

શ્રી. ઉપ. ભ. ક. પ્ર. ૧.

“ યસ્માત્ક્રિયાઃ પ્રતિફલંતિ ન ભાવશૂન્યાઃ । ”

—શ્રી કલ્યાણમંદિર.

જલ જયમ પ્રવચન તહારું, ગૃહતાં ઊંચે, મૂકતાં નીચે;
નાથ ! જય છે જીવો, અરઘટઘટ્ટી સમા નિશ્ચે. ૩૦

હે નાથ ! અરઘટઘટ્ટી (કુવાના રેંટ) જેવા જીવો, જલની જેમ તહારું પ્રવચન ગ્રહણ કરતાં ઊંચે જય છે, અને મૂકી દેતાં નીચે જય છે.

અત્રે જીવોને અરઘટઘટ્ટી એટલે કે કુવાના રેંટની ઉપમા આપી છે. કુવાના રેંટના ઘડામાં જ્યારે પાણી ભરાય છે ત્યારે ઊર્ધ્વ-ઊંચે આવે છે, અને પાણી ખાલી થાય છે ત્યારે અધો-નીચે જય છે. તે જ પ્રમાણે જ્યારે જીવો જિનપ્રવચનરૂપ જલ ગ્રહણ કરે છે, ત્યારે તે ઊંચા આવે છે ઊર્ધ્વગમન કરે છે, એટલે કે સ્વર્ગ-અપવર્ગરૂપ ઉચ્ચ ગતિની પ્રાપ્તિ કરે છે; પણ જ્યારે તે જિનપ્રવચનરૂપ જલનો ત્યાગ કરે છે ત્યારે અધોગમન કરે છે, નીચે જય છે, અર્થાત્ નરક-તિર્યંચઆદિ અધોગતિને પામે છે. તાત્પર્ય કે જે જિનપ્રવચન પાલે છે તેની ઊર્ધ્વગતિ થાય છે, અને છોડી દે છે તેની અધોગતિ થાય છે. કવિએ કેવી ખૂબીથી આ ભાવ પ્રદર્શિત કર્યો છે ? તે ખડુ મનન કરવા યોગ્ય છે.

આ ઊર્ધ્વગમન અને અધોગમનનું વૈજ્ઞાનિક કારણ આ પ્રમાણે ઘટાવી શકાય:—

ઊર્ધ્વગમન એ આત્માનો સ્વભાવ છે, પરંતુ કર્મપટલના ગુરુત્વાકર્ષણથી તે અધોગમન કરે છે, એટલે જીવનું સ્વાભાવિક ઊર્ધ્વગમન થાય છે, પણ જ્યારે જિનપ્રવચન મૂકી દે છે ત્યારે કર્મનો ભાર વધી પડતાં અધોગમન થાય છે.

“ કર્મ કટે સો જિન બચન, તત્ત્વજ્ઞાનીકો મર્મ. ”

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર.

લે૦ રા. મનોનંદન.

સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી.

પરમાત્માનું (જૈન દૃષ્ટિએ) શુદ્ધ સ્વરૂપ.

(જુદા જુદા દર્શનો તે માટે શું કહે છે ?)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૦ થી શરૂ)

સુખ એ આત્માનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ છે. જો દુઃખ આત્માનું નૈસર્ગિક સ્વરૂપ હોય તો પરમ સુખની વૃત્તિનો ઉદ્ભવ અશક્ય થઈ પડે. મનુષ્ય, આદિને જે વિવિધ પ્રકારનાં દુઃખ થાય છે તે સર્વ બાહ્ય કારણોને લીધે આવે છે. એ દુઃખોનો પણ વહેલોમોડો અંત અવશ્ય આવે છે. આત્માની સ્વભાવ દશાને અનુરૂપ કાર્યોથી સુખ થાય છે. વિભાવ દશામાં રાગવાથી દુઃખની પ્રાપ્તિ થાય છે. સુખ-દુઃખનો અનુભવ આત્મા પોતે જ કરે છે. આત્માને આ રીતે અવારનવાર જે આનંદ અને દુઃખ થયા કરે છે તે પ્રાયઃ ક્ષણિક હોય છે. એ આનંદ કે દુઃખ ઘણું કરીને ચિરસ્થાયી હોતાં નથી. સંસારમાં જે ક્ષણિક આનંદ મળે છે તે પણ પ્રાયઃ દુઃખજન્ય હોય છે. એ આનંદ કેટલીક વાર કષ્ટસાધ્ય પણ થાય છે. એ આનંદને પરિણામે સામાન્ય રીતે દુઃખનો અનુભવ થાય છે. તાત્પર્ય એ કે, સંસારનો ક્ષણિક આનંદ દુઃખનાં પરિણામરૂપ પણ છે અને દુઃખનું કારણ પણ છે. સંસારના આનંદ-ઈન્દ્રિયજનિત સુખોના કૃત્રિમ આનંદથી એ કૃત્રિમ આનંદની પ્રાપ્તિ માટે ઉત્કટ અભિલાષા થાય છે એ અભિલાષાનું કોઈ કાળે શાંતવન થઈ શકતું નથી. ઈન્દ્રિયસુખના વિશેષ ઉપભોગથી ઈન્દ્રિયો દુર્બલ બને છે એટલે પણ દુઃખ થાય છે. આ રીતે ઈન્દ્રિયજનિત સુખોમાં તત્વતઃ કંઈ પણ સુખ નથી. સંસારના આનંદમાં જેઓ સુખ માને છે તેમની પામર મનોદશા ખરેખર અનુકંપનીય છે.

ખરું સુખ તો આત્મામાં જ રહેલું છે. કોઈ પણ આત્મા યથાર્થ પ્રયત્નથી એ સુખ પ્રાપ્ત કરી શકે. પરમ સુખ એ આત્માનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ છે. આત્માનું યથાર્થ સ્વરૂપ ન જાણનારા અજ્ઞાની જીવો દુઃખમાં નિમગ્ન રહે છે. આત્માની શુદ્ધ દશામાં રમણ કરનાર પ્રત્યેક આત્માને પરમસુખની પ્રાપ્તિ અવશ્ય થાય છે.

સુખ એ આત્મા-પરમાત્માનો નૈસર્ગિક ગુણ છે. સુખ એ આત્માનો સ્વભાવ છે. આથી સુખ અને આનંદ એ બન્નેનો ભેદ યથાર્થ રીતે સમજવાની જરૂર છે. કૃત્રિમ આનંદ અને સ્વતંત્ર આનંદ એમ આનંદના બે પ્રકાર છે. ઈન્દ્રિયજનિત આનંદ એ કૃત્રિમ આનંદ છે. જે તે ઈન્દ્રિય અમુક વસ્તુ કે ઘટનાને અંગે પોતાનું કાર્ય કરતી હોય ત્યાં સુધી જ ઈન્દ્રિયજનિત આનંદ

સમ્યક્ જ્ઞાનની કુંચી.

૨૦૧

વિદ્યમાન રહે છે. ઈન્દ્રિયનું કાર્ય પૂરું થતાં આનંદ પણ પૂરો થાય છે. દા. ત. મધુર અવાજનું શ્રવણ. મધુર અવાજનું શ્રવણ જ્યાં સુધી કર્ણેન્દ્રિયથી થયા કરે છે ત્યાં સુધી જીવને આનંદ રહે છે. શ્રવણ બંધ પડતાં આનંદની સમાપ્તિ થાય છે. સંપૂર્ણ આનંદ અને ક્ષણિક આનંદ વચ્ચેની સ્થિતિ એ એક પ્રકારનો સ્વતંત્ર આનંદ છે. સ્વતંત્ર આનંદમાં ગૌરવ છે, એક પ્રકારની વિજયની જાવના છે.

પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થનાર વિદ્યાર્થીને જે આનંદ થાય છે તે સ્વતંત્ર આનંદ છે. આ આનંદ પરીક્ષામાં-ઉત્તીર્ણ થવાના સમાચારથી ઉત્પન્ન નથી થતો; એ આનંદ તો વિજયની લાગણી(ભાવ)નાં પરિણામ રૂપ છે. વિજયનો ભાવ સમાચારની સત્યતાથી ઉત્પન્ન થાય છે. જે પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થવાના સમાચાર અસત્ય હોય તો આનંદનું સ્ફુરણ નથી થતું; સ્વતંત્ર આનંદ આ પ્રમાણે એક પ્રકારની શ્રદ્ધાથી પરિણમે છે. ક્ષણિક આનંદ શ્રદ્ધાથી ઉત્પન્ન નથી થતો. ક્ષણિક આનંદમાં કોઈ પ્રકારનો વિશિષ્ટ ભાવ પ્રદીપ્ત થતો નથી. પરીક્ષામાં વિજય એમાં કોઈ ચિરસ્થાયી વસ્તુની સાધના લાગતી હોવાથી, વિદ્યાર્થીને સ્વતંત્ર આનંદ થાય છે. એક પરીક્ષાનું બંધન ઝોછું થયું એવા વિચારથી ચિત્તમાં આનંદ સ્ફુરે છે. આ પ્રમાણે આત્માને બંધનરૂપ કોઈ જાંજીરનો વિભેદ થતાં કે કોઈ ચિરસ્થાયી ઇષ્ટ ફલની પ્રાપ્તિ થતાં મનુષ્યને સ્વતંત્ર આનંદનો અનુભવ થાય છે. ક્ષણિક આનંદમાં સ્વતંત્રતા ન હોય. ક્ષણિક આનંદ અને સ્વતંત્ર આનંદ એ બેમાં સ્વતંત્ર આનંદ સર્વથા ઇચ્છનીય છે. ક્ષણિક આનંદ અનેક રીતે મર્યાદિત પણ છે.

વિજયી સેનાપતિ, પ્રયાનો પ્રેમ સંપાદન કરનાર પ્રેમી અને વિપુલ ધનની પ્રાપ્તિ કરનાર વ્યાપારી એ સર્વનો આનંદ એક સરખો જ છે. દરેકને પોતાના વિજય માટે આનંદ થાય છે. વિજયથી સાધ્ય થયેલી વસ્તુની પુનઃ પ્રાપ્તિની અનાવશ્યકતાની નિરતિશય શ્રદ્ધાને કારણે, દરેકને આનંદનું સ્ફુરણ થાય છે. ભાવિ કષ્ટો અને પ્રયત્નોથી મુક્તિનો ભાવ આ પ્રમાણે આનંદના તાત્કાલિક અને પ્રત્યક્ષ કારણરૂપ છે.

સંસાર એક મહાન્ શાળા છે. સંસારના મનુષ્યો વિદ્યાર્થીઓ છે. સંસારના મનુષ્યોને અનેક પરીક્ષાઓમાંથી ઉત્તીર્ણ થવાનું છે. આથી જે તે પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થતાં મનુષ્યને કોઈ બંધનથી મુક્ત થવાના ખ્યાલથી આનંદ થાય છે. વિદ્યાર્થીને બધો અભ્યાસ પૂરો થતાં પુસ્તકોની જરૂર રહેતી નથી, તે જ પ્રમાણે સંસારના વિદ્યાર્થીરૂપ મનુષ્યને બધી કસોટીઓ પૂરી થતાં વિવેક-

 મુનિશ્રી હિમાંશુ વિજયભાઈ

For Private And Personal Use Only

અર્હન્તો ભગવંત ઇન્દ્રમહિતાના કર્તા કોણ ?

૨૦૩

*બાહડમેરના વીરપ્રસાદ (મહાવીરસ્વામીના મંદિરમાં) આવ્યા. ત્યાં મૂલમૂર્તિ બહુ જ મોટી હતી, અને મંદિરનું દ્વાર નાતું હતું. તે બેઠ જિનપદ્મસૂરિ પંજળી હોધ કરી પોતાની ભાષામાં બોલ્યા કે 'બુદ્ધા નંદા વસહી વહ્ની અયર વયું માણિ ?' આનો મતલબ એ થયો કે દરવાજો તો નાનો છે અને મુર્તિ મોટી છે, તો આમાં કેમ આવી હશે, પંજળી ભાષાના ઉચ્ચારથી લોકોમાં તેમની હાંસી થવાના કારણે વિવેકસમુદ્રોપાધ્યાયે જિનપદ્મસૂરિને મૌન રહેવા સૂચવ્યું. તેથી તેમને ખોટું લાગ્યું. તેઓ ત્યાંથી ગુજરાતમાં પાટણ આવ્યા. શુદ્ધ ભાષામાં વ્યાખ્યાન કરવાની શક્તિ નથી એથી તેમના મનને ચિંતા થતી હતી. સરસ્વતિ ધ્યાનથી તે સરસ્વતી એ જિનપદ્મસૂરિની સામે પ્રત્યક્ષ થઈ વ્યાખ્યાન માટે વરદાન આપ્યું. સવારે તેમણે કહ્યું કે આજે તો હું વ્યાખ્યાન કરીશ. બીજા સાધુઓ મશ્કરી કરવા લાગ્યા. લોકોમાં (બાહડમેરની જેમ) થકા તકા (પંજળી) બોલવાથી હાંસી થશે એવો ભય તેમને બતાવવામાં આવ્યો. જિનપદ્મસૂરિએ કહ્યું કે ગુરુકૃપાથી સારું થશે. એમ કહી પાટણના ઉપાશ્રયની પાટ ઊપર તેઓ વ્યાખ્યાન આપવા બેઠા. બધાયને કૌતુક હતું કે આજે કેવું વ્યાખ્યાન કરશે ? સરસ્વતીના સ્મરણથી જિનપદ્મસૂરિએ તેજ વેળાએ નવીન સ્ફુર્તિથી 'અર્હન્તો ભગવન્ત ઇન્દ્રમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતાઃ.....' આવા પદ્યથી મંગલાચરણ કરી સુંદર છટાથી વ્યાખ્યાન કર્યું. સભાને પોતાની કુશલતાથી મંત્રમુગ્ધ કરી નાંખી. જેને બધાય જડ-મુર્ખ સમજતા હોય તે પણ પોતાના પુરુષાર્થથી કેટલી સફળતા મેળવી શકે ? દરેક મનુષ્ય આશાવાદી થઈ પોતાની શક્તિને વધારે તો વિજયી થઈ શકે છે.

સરસ્વતીનદીતટે રાત્રી સ્થિતાઃ । પરં તદાનીં ગુરુચેતસિ હ્યં ચિતા સમુત્પન્ના । પ્રભાતે સંઘાગ્રે અનયા માષયા કથં વ્યાખ્યાનં કરિષ્યે ? અથૈવં ચિન્તયતાં ગુરૂણાં માગ્યેનાર્ધરાત્રિસમયે સરસ્વતી નદ્યધિષ્ઠાત્રી સરસ્વતી દેવી પ્રાદૂર્ભૂય ઇત્યં વરં દત્તવતીઃ— મોઃ સ્વામિન્ ! ત્વં સંઘાગ્રે યત્ કિમપિ વક્ષ્યતિ તદ્વચઃ સકલજન મનોહારિ ભવિષ્યતિ । તતઃ પ્રભાતે સંઘાગ્રે શ્રીગુરુમિ, સ્વયમેવ 'અર્હન્તો ભગવન્ત ઇન્દ્રમહિતાઃ' ઇત્યાદિ ' નવીનોત્પાદિત કાવ્યેનોપદેશો દત્તઃ ।

ક્ષમાકલ્યાણકની પટ્ટાવલી પૃ. ૧૨

* આ 'બાહડમેર' માલાની પરગનામાં સિંધના નાકા ઉપર હતું, પહેલાં તે મોટું શહેર હતું. અત્યારે તે નાતું થઈ ગયું છે. જસાઈ સ્ટેશનથી તેત્રીસ માઇલ દૂર છે. તેને જિના કહે છે. બાહડમેર નજીક થયા પછી તેનાથી ૧૪ માઇલ દૂર 'બાહમેર' વસ્યું છે. તે વિષે હું લેખ લખવા તૈયાર છું છું.

વીર-ધર્મ પ્રાપ્ત કરવાની કળા-કુનેહ-હહાપણ.

(ઉદ્ધરીત સંગ્રહીત)

સ. મુનિ શ્રી કપૂરવિજયજી મં

વીરજીવન-સમગ્ર સંસારમાં જિંદગીમાં જિંદગી જીવન એક મનુષ્ય જીવન છે. આત્માનો પૂર્ણ વિકાસ એક કેવળ મનુષ્યતાના પૂર્ણ વિકાસ ઉપર આધાર રાખે છે. મનુષ્યતાનો જેમ જેમ વિકાસ થતો જાય છે તેમ તેમ કેવળ-કમળા નજદીક આવતી જાય છે, જેથી અનંત જ્ઞાન-દર્શન-સુખસમાધિ અને વીર્ય-શક્તિ પ્રગટ થવા પામે છે. એક વિદ્વાનના શબ્દમાં કહીએ તો નીચે મુજબ સાર નીકળે છે. ‘ મનુષ્ય અનંત પ્રજ્ઞાંડનો સ્વામી છે. તું જો મનુષ્ય નથી તો મનુષ્ય બન. તું જો દેવતા છે તો મનુષ્યજીવનમાં ઉતરી આવ. તું જો જાનવર છે તો મનુષ્ય જીવન ઉપર આવી જા. ખરું મનુષ્ય જીવન જીવતા શિખી લે. ’ મહાવીરસ્વામીનું જીવન એ ખરેખર માનવ જીવન છે. મનુષ્ય જાતિને માનવજીવનનો ખરો આદર્શ મહાવીરસ્વામીના જીવનમાંથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. માનવ જીવનના અભ્યાસીએ મહાવીરસ્વામીના જીવનનું શ્રવણ-મનન-પરિશીલન કરવાની પરમ જરૂર છે. જો એ મહાપુરુષના જીવનને આદર્શ બનાવી પ્રવૃત્તિ કરવામાં આવે તો નિઃસંદેહ આત્મ-સિદ્ધિનો માર્ગ સુલભ થઈ જાય. પ્રભુ મહાવીર એકદમ પ્રભુ નહોતા થયા. તેઓ પહેલાં લૌકિક-સામાન્ય હતા. અભ્યાસ કરતાં કરતાં જ્યારે પુરુષાર્થના શિખરે પહોંચ્યા ત્યારે લૌકિક મટી અલૌકિક-પ્રભુ થયા. એમના પગલે ચાલવું એ મનુષ્ય માત્રનું કર્તવ્ય છે. એમનું જીવન નૈતિક, ધાર્મિક અને પારમાર્થિક તત્ત્વોના જિંદગી આદર્શોથી ભરપૂર છે. બ્રહ્મચર્યાશ્રમ, ગૃહ-સ્થાશ્રમ, વાનપ્રસ્થાશ્રમ, અને સંન્યાસાશ્રમ એ ચાર આશ્રમોમાં વિશ્રામ લેતા ભગવાન આખરે પૂર્ણ વિશ્રામી-સંપૂર્ણ જ્ઞાની સહજાનંદી બને છે. માળાપ મનુષ્ય માત્રના પ્રથમ અને મહાન ઉપકારી છે. તેમની તરફ ભક્તિપરાયણ થવું એ પ્રત્યેક પુત્રનું પ્રાથમિક અને મહાન કર્તવ્ય છે. મહાવીર આ કર્તવ્ય-કર્મને બજાવવા કેટલો જિંદગી નંખર લે છે? ગર્ભાવસ્થામાં ગર્ભનું હલન-ચલન સ્વાભાવિક થયા કરે છે તેની ઉપર પણ મહાવીર અંકુશ મૂકે છે અને તે એટલા માટે કે “ મારા હાલવા-ચાલવાથી મારા માતાજીને દુઃખ થાય ! ”

વીરધર્મ પ્રાપ્ત કરવાની કળા.

૨૦૫

બાળસ્વભાવ-સુલભ ચંચળતા અને ચપળતા મહાવીરમાં ન હોય એ કેમ બને? મહાવીર પોતાના સરખી ઉમરના ગોઠયાઓ સાથે રમવા નીકળી પડે છે, કિન્તુ રમત-ગમતમાં પણ-ખેલક્રૂદમાં પણ તે બાળકની નિર્ભયતા અને હિમ્મત એક ઓર પ્રકારની તરી આવે છે. દેવતાએ બાણી-બુઝીને કરેલી પરીક્ષામાં પૂરા પાસ થાય છે. પુત્રની ઉમર આઠેક વર્ષની થાય છે ત્યારે તેમના માતપિતા મોટા ઠાઠમાઠ સાથે તેમને નિશાળે બેસાડવા લાઈ જાય છે, પરંતુ મહાવીર જેવા પ્રખર પ્રજ્ઞાવાનને વિદ્યાધ્યયન માટે બીજા વિદ્યાર્થીઓની જેમ પરિશ્રમ કરવાનું ન હોય.

બ્રહ્મચર્યપાલનપૂર્વક વિદ્યાધ્યયન કરવું એ પહેલું બ્રહ્મચર્ય-આશ્રમ કહેવાય છે. આ આશ્રમમાં ભવિષ્યની બધી જિંદગીનો પાયો નાખવામાં આવે છે. તેટલી ઉમર વીતાવી પ્રભુ ગૃહસ્થાશ્રમમાં આવે છે. ગૃહસ્થાશ્રમ સાધીને સંન્યસ્ત થવું એ રાજમાર્ગ છે.

મહાવીર જેવા મહાપુરૂષો રાજવૈભવ ભોગવવા જન્મતા નથી. તેઓના જન્મની પાછળ મહાન લેહલથું રહસ્ય છુપાયેલું હોય છે. જે સમયમાં મહાવીર જન્મ્યા હતા તે સમયની ભારત વર્ષની સ્થિતિ બહુ વિચિત્ર હતી. એથી તત્કાલીન પ્રભમાં એટલી બધી અશાન્તિ પ્રસરેલી હતી કે તે વખતે એક સમર્થ ઉદ્ધારક પુરુષોના અવતારની પરમ આવશ્યકતા હતી. શ્રી મહાવીરનું કાર્યક્ષેત્ર એ આવશ્યકતાને પૂર્ણ કરવાનું હતું. દુનિયાના કર્ણુ આર્તનાદે મહાવીરને વિષયવિલાસથી વિરક્ત બનાવ્યા હતા. અને એ વિરક્ત પ્રભુ એજ શોધમાં હતા કે દુનિયાનો કર્ણુ કોલાહલ કેમ કરી શાન્ત થાય અને જગતના જીવોને સુખનો ખરો માર્ગ કેવી રીતે સાંપડે?

મહાવીરનો એ દૃઢ સંકલ્પ હતો કે માતપિતાની હયાતી સુધી દીક્ષા ગ્રહણ ન કરવી. આવો સંકલ્પ કરવામાં તેમણે એ કારણ બોલ્યું હતું કે તેમની ઉપર તેમના માતા-પિતાની અસીમ સ્નેહલાગણી હતી. દરેક માતા-પિતાને પોતાના પુત્ર ઉપર સ્નેહભાવ તો હોય જ, એ તો એક સામાન્ય વાત છે; પણ જ્યારે મહાવીરે ગર્ભાવસ્થામાં પોતાની માતાને દુઃખ ન થાય એ માટે પોતાનું હલન-ચલન બંધ કર્યું હતું ત્યારે માતાને પોતાના ગર્ભના સંબંધમાં અનિષ્ટ શંકા થતાં પારાવાર શોક-સંતાપ ઉત્પન્ન થયો હતો અને તેની ગંભીર અસર મહાવીરના વિવેકી હૃદય ઉપર

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મધં હતી. એનું જ એ પરિણામ હતું કે તેમણે માતા-પિતાની હયાતી સુધીમાં તપોવન-દીક્ષાનો માર્ગ લેવાનું મુલતવી રાખ્યું હતું.

મહાવીર અઠાવીશ વર્ષની ઉંમરે તેમના માતા-પિતાના સ્વર્ગવાસ થયા પછી જ્યારે દીક્ષા ગ્રહણ કરવા તત્પર થાય છે ત્યારે તેમના મોટા ભાઈ નંદીવર્ધન માત-પિતાના તાજા વિરહ-દુઃખની શાન્તિ માટે તેમને ખીજા એ વર્ષ ગૃહવાસમાં રહેવા વિનંતિ કરે છે. મહાવીર પોતાના વડીલ ભાઈની વિનંતિને કબૂલ રાખે છે અને એ રીતે વડીલ ભાઈ પ્રત્યે વિનીત ભાવે વર્તવાનો દાખલો જગતની આગળ રજૂ કરે છે. ભાઈના આગ્રહથી એ વર્ષ ઘરમાં રોકાઈને પશુ ભગવાન પોતાની જીવન-ચર્ચાને ત્યાગના રૂપમાં ફેરવી નાંખે છે. ગૃહસ્થયોગ્ય વેષ-ભૂષણમાં રહી, તેઓ એ પ્રકારે સાધુ જીવનની પદ્ધતિએ નિયમબદ્ધ રહે છે. તેમની આ ચર્ચા આપણને ‘વાનપ્રસ્થાશ્રમનો’ ખ્યાલ ઉત્પન્ન કરાવે છે.

ચારિત્રના ઉમેદવારે ચારિત્ર ગ્રહણ કરવા અગાઉ અમુક વખત સુધી ત્યાગ-ધર્મની પ્રેક્ટીસ કરવાની જરૂર છે. આ જ દૃષ્ટિગિંદુ ઉપર ત્રીજા વાનપ્રસ્થાશ્રમનું વિધાન છે, અર્થાત્ ચારિત્ર ગ્રહણ કરવા પૂર્વે ત્યાગ ધર્મની અભ્યાસ-પદ્ધતિ આ એક કસોટી છે. અને એ માર્ગે જીવનને ફેળવીને પછી ચારિત્ર-મંદિરમાં પ્રવેશ કરવો એ બહુ સરસ રીતિ છે. જો કે મહાવીર જેવાને પહેલેથી કંઈ તેવી પ્રેક્ટીસ કરવાની જરૂર ન જ હોય, છતાં તેઓ દુનિયાને યોધપાઠ શિખવવા ખાતર સ્વયં પોતાના આચરણથી તેવો દાખલો રજૂ કરે છે; કેમકે તેઓ જગતના-માનવ ધર્મના એક મહાન અને શ્રેષ્ઠ આદર્શ છે.

૩૦ વર્ષની ઉંમરે મહાવીર દીક્ષા-સંન્યાસ ગ્રહણ કરે છે. મહાવીરના ચારિત્ર-ધર્મની ઉગ્રતા સંસારમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. તે વખતના મહાત્મા બુદ્ધ વિગેરે અન્ય તીર્થંકોએ પણ તેમને ‘દીર્ઘ તપસ્વી’ તરીકે વર્ણવ્યા છે. સત્યની શોધ પાછળ આવું પીવું મૂકી દઈ, મૌનપણે ખાર-ખાર વર્ષના ઉબગરા કરનાર અને ઉઘાટે પગે અને ઉઘાટે શરીરે અવધુત એકલો વિચરનાર તેનું સંન્યાસી જીવન આપણા ખ્યાલમાં કયાં સુધી આવી શકે ?

ઇતિશમ્.

આત્મકલ્યાણ સાધન.

અનુ. વિકુલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

જ્યાંસુધી વિષયોમાં આસક્તિ હોય છે ત્યાંસુધી ચિત્તની ચંચળતા મટી શકતી નથી અને ચિત્તની ચંચળતા રહે છે ત્યાંસુધી કોઈપણ બાહ્ય સ્થિતિમાં કદી પણ શાન્તિ મળી શકતી નથી. શાંતિ ચાહતા હો તો વિષયોમાં વૈરાગ્ય કરો. યાદ રાખો, પરમ વૈરાગ્યવાન પુરુષ જ પરમ શાંતિ પામી શકે છે.

એ વૈરાગ્ય કેવળ ખડારની વસ્તુઓનો હઠપૂર્વક ત્યાગ કરવાથી જ નથી થતો. જ્યાંસુધી ચિત્તમાં વિષયોનો ચસકો લાગ્યો હોય છે ત્યાંસુધી વૈરાગ્ય સાચો નથી થતો. ખરો વૈરાગ્ય તો ત્યારે જ સમજવો કે જ્યારે એ ચસકો નષ્ટ થઈ જાય.

વૈરાગ્યની પ્રાપ્તિ માટે નીચે જણાવેલાં સાધનો કરીને જુઓ. એ સર્વ સાધનો સૌનાં કામના નથી અને સૌ તે સાધનોનો ઉપયોગ કરી શકતા નથી. પોતપોતાની સ્થિતિ અનુસાર જ કરી શકાય છે. કરનારને વૈરાગ્યની પ્રાપ્તિમાં કાંઈ ને કાંઈ લાભ તો થશે જ. જેવો યત્ન થશે તેવું ફળ મળશે જ.

એવો વિચાર કરો કે વિષયોમાં કયાંય રમણીયતા નથી, એના સૌંદર્યનો આધાર માત્ર આપણા મનની કલ્પના જ છે. જે સ્ત્રી અથવા પુરુષના રૂપ ઉપર પુરૂષ અથવા સ્ત્રી મોહિત થાય છે તે રૂપ વસ્તુતઃ શું છે? પોતાની કલ્પનાથી જ તેઓએ તેના પર સૌંદર્યનું આરોપણ કરી લીધું હોય છે. આમડી, હાડકાં, કેશ, નખ તેમજ શરીરની અંદર ભરેલાં મળ, મૂત્ર, મેદ, મજ્જા, લોહી, માંસ વગેરેમાં કયી વસ્તુ સુંદર છે? મરેલા મનુષ્યનો એ જ દેહ શા માટે ભયાનક લાગે છે? એટલા માટે જ કે ત્યાં રમણીયતાની કલ્પના નથી.

એવો વિચાર કરો કે વિષયોમાં કયાંય સુખ નથી. જમથી જ તમે દુઃખમાં સુખનો ખોટો આરોપ કરી લીધો છે. વિષયો દુઃખોના અને વિષય-રૂપ સંસારને દુઃખાલય કહેવામાં આવેલ છે. વિષયોના અભાવમાં દુઃખ છે, તેના ઉપાર્જનમાં દુઃખ છે, તેની પ્રાપ્તિમાં દુઃખ છે, પરિણામમાં દુઃખ છે, સંસ્કારમાં દુઃખ છે. અભાવનું દુઃખ પ્રત્યક્ષ જ છે. ઉપાર્જનમાં કેટલો કલેશ

થાય છે તેનો અનુભવ ધનની પાછળ પડેલા સર્વ મનુષ્યોને થાય છે. દિવસ-રાત ચિંતાની ભઠ્ઠીમાં બળ્યા કરવું પડે છે.

પ્રાપ્તિમાં ભ્રમવશાત્ કયાંક સુખ જેવું દેખાય છે, પરંતુ વસ્તુસ્થિતિ એવી નથી. કોઈ વિષય એવો નથી કે જે બાળનાર નથી. સંસારમાં પ્રત્યેક વિષય અપૂર્ણ છે, તે પોતાની પૂર્ણતા માટે બીજી કોઈ વસ્તુની અપેક્ષા રાખે છે. પુત્ર હોય તો એને ભણાવવાનું, પરણાવવાનું, સુયોગ્ય બનાવવાનું વગેરે જુદા જુદા પ્રકારની ચિંતા રહ્યા કરે છે, જે હંમેશા બાળ્યા કરે છે. બીજો કેટલો આગળ વધી ગયો, તેની પાસે વધારે પૈસા થઈ ગયા, તેનું સન્માન મારા કરતાં વધારે છે, તેના પુત્ર મારા પુત્રોની સરખામણીમાં વધારે લાયક છે એ રીતે આપણી ન્યૂનતાથી હૃદયમાં હંમેશા બળતરા રહે છે. અને એ ન્યૂનતા વિષયોથી કદી પણ પૂરી થતી જ નથી.

જે વસ્તુ આજે છે તે કાલે નષ્ટ થશે અથવા તેને બળાત્કારે છોડવી પડશે ત્યારે મોટું દુઃખ થશે. સંસારના પ્રત્યેક વિષયની એ જ સ્થિતિ છે. આજ છે, કાલે નષ્ટ થશે, અથવા એને છોડીને આપણે કયાંય ચાલ્યા જવું પડશે. એ પરિણામ દુઃખદાયક નહિ તો બીજું શું છે? વસ્તુતઃ વિષયમાત્ર પરિણામે દુઃખદાયક જ છે. એની અંદર સુખની પ્રતીતિ તો કેવળ ભ્રમવશાત્ ભોગકાળમાં જ થાય છે. જેવી રીતે દાદરને ખંજવાળતી વખતે સુખ જણાય છે, પરંતુ પરિણામે બળતરા થતાં ઘણું દુઃખ થાય છે તેવી જ રીતે બધા વિષયોનું સમજી લેવું.

અરે, હું પહેલાં કેવો સુખી હતો? ધન, પુત્ર અને સેવકોથી ઘર ભરેલું હતું, યુવાનીની મજા હતી, સ્ત્રી કેવી સુંદર અને સુશીલા હતી, જગતભરમાં યશ ફેલાયો હતો. અત્યારે એ બધું ચાલ્યું ગયું છે. મારા જેવો દુઃખી બીજો કોણ હશે? એ રીતે પ્રાપ્ત વિષયોના સંસ્કાર પણ દુઃખ આપે છે. અમુક વિષયની ઈચ્છા થઈ, તેની પ્રાપ્તિ કેવી રીતે થાય? એક માણસે એક ઉપાય બતાવ્યો, વળી વિચાર આવ્યો કે તે ઠીક નથી? બીજું કંઈક કરો. એ ઉપાય સારો છે. એમાં કશું પાપ નથી. બીજામાં પાપ છે; પરંતુ કરવું શું? કામ તો કરવું જ જોઈએ. એ રીતે ગુણજન્ય વૃત્તિઓમાં વિરોધ થવાથી મન ગભરાઈ જાય છે. દુઃખનો પાર રહેતો નથી. શું કરવું અને શું ન કરવું? એ ભાંજગડમાં જીવ બળ્યા કરે છે.

આ રીતે વિષયોનાં દુઃખ દેખીને તેનાથી મનને દૂર રાખો. મનમાં

આત્મકલ્યાણ સાધન.

૨૦૯

નિશ્ચય કરો કે વિષયોમાં નથી રમણીયતા કે નથી સુખ. તેમાં દોષ અને દુઃખબુદ્ધિ કરો. ધન, યૌવનનો ગર્વ, એશઆરામ, પદ-સન્માન, મોજશોખ, રૂપરંગ, પૂજા-પ્રતિષ્ઠા, આદરસત્કાર વગેરેમાં પ્રત્યક્ષ તાપનો અનુભવ કરો. એનાથી ડરતા રહેા. સાપ, વીંછી તથા પ્રેત-પિશાચોથી પણ તેને ભયાનક ગણો. કોઈપણ લોભ, લાલચ અથવા પ્રમાદથી એમાં ન ફસાઓ. વિષયસુખને શરીર, શૌર્ય, શાંતિ વિગેરે નાશ કરનાર ગણીને તેનાથી ચિત્તવૃત્તિને વારંવાર હઠાવતા રહેા.

વિષયોથી ચિત્તને હઠાવવા માટે પ્રેમ તથા નિયમપૂર્વક સત્સંગ અને ઇશ્વરભજન કરો. સત્સંગ તથા ઇશ્વરભજનથી ચિત્ત સ્થિર અને નિર્મળ બનશે. ચિત્તરૂપી આધાર જેટલું સ્થિર અને મળ દોષ રહિત હશે તેટલું ઇશ્વરનું સ્વરૂપ વધારે સ્પષ્ટ થશે. ઇશ્વરની અનંત સુખમય ઝાંખીની સામે વિષયોનું બધું સુખસૌન્દર્ય આપોઆપ નષ્ટ થઈ જશે. પછી ભગવાન સિવાયના બીજા વિષયોમાં રસ ઘટતો જશે. વૈરાગ્ય ધીમે ધીમે આપોઆપ ચમકશે અને વૈરાગ્યના સુપ્રકાશમાં ભગવાનની ઝાંખી વધારે સ્પષ્ટ થશે એમ વૈરાગ્યથી ભગવાનનો પ્રકાશ અને ભગવાનના પ્રકાશથી વૈરાગ્યની ઉજ્જવળતા વધતી જશે. પરિણામે એક પરમાનન્દ સ્વરૂપ ભગવાનનો જ અધિકાર આખા હૃદય ઉપર થઈ જશે અને દુઃખ, શોક, અચળતા સર્વથા નષ્ટ થઈ જશે. તમે ભગવાનના પરમ તત્ત્વને પામીને કૃતાર્થ થઈ જશો. એ પરમ તત્ત્વરૂપ ભગવાનની અખંડ અક્ષય અનંત આનંદરૂપ મધુર ઝાંખી પ્રત્યક્ષ થતાં બીજા બધાં, રસ સૂકાઈ જશે અને એક માત્ર અનન્ત અમૃત રસથી સમસ્ત વિશ્વ ભરાઈ જશે. પછી કયાંય પણ અશાંતિ તથા અસુખનું અસ્તિત્વ નહિ રહે. તમે દિવ્ય સુખના અનંત સાગરમાં નિમગ્ન થઈ જશો. સ્વયં આનન્દમય થતાં આનંદનો જ અનુભવ કરશો. અનંત લીલાઓના દર્શન કરશો. તે વખતે તમે શું થઈ જશો તે કોઈ પણ બતાવી શકે તેમ નથી.

યાદ રાખો, સંસારના વિષય કદી પણ પૂરા નહિ થાય. જેટલા ભોગવશો તેટલી વાસના વધવાની. અને એ વાસનાઓમાં જ મરી જશો તો આગળ ઉપર એ ચરખો તૈયાર મળવાનો, પરંતુ એવો ખ્યાલ ન કરો કે ઘર છોડવાથી, રાખ લગાડવાથી, શિર મુંડાવવાથી, જટા રાખવાથી અને બીજા ભાગવાથી વૈરાગ્ય આવે છે. એવો નિશ્ચય કરો કે ગૃહસ્થના સર્વ કામો કરતા રહેવાથી જ પણ વૈરાગ્ય આવી જશે. વૈરાગ્યનો આધાર તો મન છે. મન ફસાયેલું હોય તો

૨૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાગ છે, અને મન છૂટું હોય તો વૈરાગ્ય છે. ઘર કરો કે ઘર છોડો-જે મનની વિષયાસક્તિ નથી છૂટતી તો ફસેલા જ છો. સંયમ, વૈરાગ્ય અને સાધના માટે ઘર છોડતા હો અને છોડવા લાયક હોય તો છોડવું પણ ઠીક છે. એવી રીતે સંયમ, વૈરાગ્ય અને સાધના માટે ઘરમાં રહેવા ઇચ્છો તો એ રહેવું શરૂઆતમાં ઠીક છે. કોઈ વખત છોડવામાં બંધન હોય છે અને બંધનમાં છોડવાનું હોય છે. ખૂબ વિચારપૂર્વક કામ કરો. લક્ષ્ય વૈરાગ્ય તરફ, વિષયાસક્તિથી મુક્તિ તરફ જ રહેવું જોઈએ.

વૈરાગ્ય થશે ત્યાં શાંતિ અવશ્ય મળવાની. જીભના સ્વાદથી ચિત્તને હઠાવો. શરીરનો આરામ ન ઇચ્છો અને માન-પ્રતિષ્ઠાથી તો હમેશાં ડરતા જ રહો. એની ઘૂણા કરો.

પરમાત્માને કહીપણ ન ભૂલો. નિશ્ચય કરો. એ તમારા પરમ આત્મીય છે, પરમ સ્વજન છે, એ જ્ઞાન, પ્રેમ, વાતસલ્ય, કૃપા, દયા, સુખ, આનંદ, મંગળ તથા કલ્યાણનો અખૂટ ખજાનો છે. એ એકના જ આશ્રયથી અમરત્વ, માધુર્ય, સત્ય, સૌન્દર્ય-એ સર્વનો એ અનંત સાગર છે. તે કલ્યાણમય, સૌન્દર્યમય, શિવમય, પ્રેમમય, જ્ઞાનમય, મંગળમય અને આનંદમય છે. તે તમારો પરમપિતા, પરમપતિ, પરમગુરુ, પરમસખા, પરમસુહૃદ, પરમ ઇશ્વર, પરમ ધન તથા પરમ સંપત્તિ છે. તમારી ભક્તિનો તથા વાતસલ્યનો તે એક જ પાત્ર છે. તમે એના છો, એ તમારા છે. પછી એને ભૂલીને બીજાને શા માટે ભજો છો? શા માટે સારનો ત્યાગ કરીને અસાર માટે ભટકો છો? શા માટે કારણને છોડીને કાર્ય પર મોહિત થાઓ છો? શા માટે કાયાનો પરિત્યાગ કરીને છાયા પાછળ દોડો છો?

યાદ રાખો, એના વગર સંસાર દુઃખમય છે. એને પામશો પછી આપું જગત્ તમને આનંદમય જ દેખાશે. અને વિશ્વાસ રાખો કે તમે તેના પોતાના છો, એ નિરંતર તમારી સહાયતા તેમજ રક્ષા માટે તૈયાર જ છે. તેને એવો જાણીને અને માનીને નિર્ભય બની જાઓ. તેના ચરણોમાં તમારી જાતને સમર્પી દો.

આત્માની શોધમાં.

અજ્ઞાન ગણાતો ખેડૂત

સમય થતાં જ સમાધિયોગ શરૂ થયો. આજનું આખું દ્રશ્ય સાવ અનોખું!

કુબેર. આ કલ્પાનમાંથી ગાડીના પૈડા શી રીતે નિકળશે ? નજીકમાં કોઈ મદદે આવે તેવા માણસ પણ નથી દેખાતા ! જીવા શેઠે ગાડીમાં બેઠા બેઠા પોતાના ગાડીત કુબેરને પ્રશ્ન કર્યો.

કુબેર કીચડમાં ખુંચી ગયેલ ગાડીને બહાર કઢાડવા પ્રયત્ન કરી રહ્યો હતો; છતાં પૈડા વધુ ને વધુ ઊંડા ઉતરી જતાં; જો કે આ માર્ગ આમ તો સારો હતો. પૂર્વે ઘણીયે વાર એ પર થઈ તે ગયેલો છતાં થોડા દિન પૂર્વેના માવઠાએ અને સાબરમાં આવેલી ભરતીએ અત્યારે તે ગાડી ઘોડા માટે સાવ બગડી ગયો હતો. જીવા શેઠ જરૂરી કામે વહેલી સવારમાં નિકળ્યા હતા. આડતીયા પુંજશાને ગામ પહોંચી ત્યાં જ સ્નાન આદિથી પરવારવાનો તેમને ધરાદો હતો. ઉભય વચ્ચેનો સ્નેહ આજ વર્ષોથી આલ્યો આવતો. શેઠના બળદો પણ તેજ હતાં. પંદર ગાઉનું અંતર કાપવું એ રમત જેવું હતું છતાં કુદરત આજે આડી ઉતરી અને ખાડી ઓળંગતાં ગાડી ખુંચી ગઈ. સૂર્ય ઊંચો ચઢવા માંડ્યો ને કુબેરના ચત્નો ફાગટ ગયા !

એવામાં પાંચ સાત ખેતરવા આઘે કોઈનો અવાજ કુબેરને સંભળાયો. એ તરફ મ્હોં ફેરવી તેને હાકોટો કર્યો અને આ તરફ આવવા રાડ પાડી. ભેતભેતાંમાં બે કદાવર શરીરી ખેડુભાઈઓ આવી ખડા થયા.

ઓહ, કણીવતીના જીવા શેઠ તમો અહીં ક્યાંથી ? આ મારગ આજ કેટલા દિનથી બગડી ગયો છે. જોડલાએ આશ્ચર્ય પામી પ્રશ્ન કર્યો અને એના ભાઈ ખેડુભાઈ જણાવ્યું કે કુબેરનો હાકોટો ન સંભળાયો હોત તો ભાગ્યેજ આ તરફ કોઈ માનવીના પગ પડતે. અમારા ગામવાળાને આલ્યો મારગ સુગમ છે. ગાડી ઘોડા પણ ત્યાંથી જ ભય છે. અહીં કલ્પાન ઘણું છે. એક વાર એમાં પૈડા ખુંચ્યા કે બાર વાગ્યા ! ખેર, થયું તે ખરૂં. શેઠ તમો જરા ઉતરી આધા ઊભા રહો નહિં તો કાદવના છાંટાથી શરીર રંગાશે અને કુબેર તું બળદને છોડી નાંખ. પૈડાને પાછા હાથે ભેરથી હડસેલ્યા વગર અહીંથી છૂટવું મુશ્કેલ છે !

ખોડુભાની સૂચનાનો અમલ થયો-એક તરફ ખોડુભા ને બીજી બાજુ ભેરૂભા લાગી ગયા. કુબેરે ઘોંસરી ઉપાડી. ખેડુત ભાઈઓના ધરખમ ચત્નોથી માંડ અડધા કલાકે ગાડી પાછી વાળી સૂકા ચીલામાં આણી શકાઈ ! ત્રણે જણુના શરીર પર ખૂબ પરસેવો વળ્યો અને પરિશ્રમનુ શું કહેવું ? અને કાઢવથી ગાત્ર લેપાયા એ નફામાં ! છતાં કામ પાર ઉતર્યાનો સંતોષ સૌના ચહેરા પર રમી રહ્યો.

જીવા શેઠે, ભેરૂભાના મુખથી જાણ્યું કે તેઓ પુંજ શેઠને ત્યાં જ કામે જઈ રહ્યાં છે એટલે તરતજ ત્યાં મળીશું એમ કહી, ગાડી ભેડાવી પંથે પડયા. ઉભય ખેડુતોએ થોડે દૂર જઈ, પાણીવડે શરીર સાફ કરી, માર્ગ કાપવો શરૂ કર્યો. પુંજશેઠને ત્યાં આવ્યા ત્યારે રોજ કરતાં બે કલાકનું મોડુ થયું ! મનુર વિના ખૂમાખૂમ થઈ રહેલી. જીવાશેઠ તો ક્યારના આવી ગયેલા અને નાસ્તાથી પરવારી, પૂજા કરવા ગયેલા. તેમના મુખેથી રસ્તાનો ખનાવ સાંભળ્યા છતાં પુંજશેઠે પરખાવ્યું કે-જુઓ ભેરૂભા, આટલું મોડું ન ચલાવી લેવાય. આજે તમને આખો રોજ નહીં મળે કામે લાગવું હોય તો લાગે.

શેઠ, જેવી તમારી મરજી. વિલંબ તો થયો છે પણ જીવા શેઠને મારગમાં કેમ મૂકાય ! વળી રોજ ન ભરીએ તો ઘેર છોકરાં ખાય પણ શું ? જે ગણવું હોય તે ગણો.

વાણિયા એટલે વહેવારીયા ! જે 'લીડમાં આવ્યા હોય તો માંગ પ્રમાણે આપે પણ જાતે ઉદારતો જવલે જ થાય. વેપારની બીજી ત્રીજી વાતોમાં જીવાશેઠને પુંજશેઠ ઘણું બેઠા પણ પેલા ગરિબ ખેડુતો કોઈને યાદ ન આવ્યા. સમય થતાં ભેરૂભાના હાથમાં પોણા રોજના ફદીયા પડયા. જરૂરી જણુસભાવ ખરીદી તેઓ ઘેર આવ્યા. રોજના સાદા ખોરાકમાં પણ આજે તંગાશ દેખતાં સહજ પ્રશ્ન થયો. સૌના જાણવામાં સવારનો ખનાવ આવ્યો. જીવાન ગોવિંદથી સહજ કહેવાયું કે-‘જીવાશેઠની ગાડી સાફ થોભ્યા શા શારું ?

ભેરૂભા-હોય, એમ પણ બનેતું સૌનું પુરું કરનાર પ્રભુ માથે બેઠો છે. કદાચ ભૂખ્યા પણ રહેવું પડે છતાં અગવડ ભાંગવાના ટાણે ભેંઈ ન જ રહેવું, શક્તિ અનુસાર મદદ કરી છુટવી એજ મોટો ધર્મ છે. કોઈ દિ સાંકડું મન કરવું નહીં. પરમારથનું કામ કરવાની તક ચુકવી નહીં જેને રામ રાખે તેને કોણ આખે ? સૌનું ભલું ઇચ્છવું.

x

x

x

આત્માની શોધમાં.

૨૧૩

કર્ણાવતીની મંડાઈમાં અનાજના ગાડાની હાર લાગી છે. વેપારીઓના માણસો ભાવ કરી અનાજ તોલી રહ્યા છે. જીવાશેઠની નજર કેટલાક સમય પછી માંડ જોડાના ગાડા પર પડી. સહજ કહોં મલકાવી, મહેતાને હુકમ કર્યો કે-જોડાનો માલ ભાવ ઠરાવી જલ્દી તોળી લે. સાંભળ, એની પાસેથી હકસાઈ કે મહેતા સુખડી લેવાની નથી.

માલિક, હકસાઈ ને સુખડી રવાજ મુજબ ભલે લેવાય પણ મારો માલ જોઈ ભાવ વ્યાજખી આપો. અકેકદાણો જોઈવાળો. સૌનો સરખો ભાવજ ગણો.

કેમ, જોરા, તે દિનની તહારી મદદ યાદ કરી હું તને લાભ કરું છું તેના બદલામાં તુ મોંઘો થાય છે. શું મેં જોટો ભાવ કહ્યો છે ?

જોડાને ભાવ ઓછો લાગ્યો છતાં હવે શું થાય ! શેઠ સારો ભાવ આપશે કે અપાવશે એ આશાએ તે કર્ણાવતી સુધી આવ્યો ! પુનઃ તેને શેઠને ઉદ્દેશી કહ્યું કે-તમે મોટા લોક, ઇશ્વરને સાક્ષી રાખી બે પેસાની કમાણી ગણી દામ આપો.

જીવા શેઠનું વેણ ન જ ફર્યું. માલ તોલાયો. જોડાએ પણ રિવાજ પ્રમાણે સર્વ ચુકવી ગાડુ હાંકી મેલ્યું. મનમાં થયું કે ધાર્યા કરતા દામ ઓછા આવ્યા. જેવી હરિઈચ્છા 'કહી મન મનાવ્યું, જેવું તગ્દીર કહી સંતોષ માન્યો.

વાતને વર્ષો વીત્યા. જોડા જોડાના ગ્રામ્ય જીવનમાં એ મોજ ને આનંદ જણાય છે વાડી વિસ્તાર પણ વધ્યો છે. પુંજશાની રિદ્ધિ તો ઘણી કહેવાય છે પણ સંતાનમાં શૂન્ય છે. હવે ત્રીજી વાર ઘોડે ચઢવાના સ્વપ્ના સેવે છે ! જીવાશેઠને પુત્ર છે છતાં ઉડાઉ પરસેવાની અધીરું લક્ષ્મી તો શેઠની નજર સામે રંડીખાજમાં ઉડાવી દીધી ત્યાં તો- 'તીરથની આશાતના નવી કરીએ' એ મોટા સાદે ગવાતી કહી સંભળાઈ-ઘંટાનાદ થયો. એક જ પ્રશ્ન રમી રહ્યો. આત્મા કેાણે ઓળખ્યો ?

ચોકસી

૧. શ્રી મેરુતુંગાચાર્યવિરચિત ૩૧. ૩-૧૨-૦ પ્રબંધ ચિંતામણી અંશ ૧.
 ૨. પ્રબંધ ચિંતામણી અંશ સંબંધ ૩૧. ૫-૦-૦ પુરાતન પ્રબંધ સંગ્રહ ૨.
 ૩. શ્રી રાજશેખરસંસ્કૃત ૩૧. ૪-૦-૦ પ્રબંધકોશ અંશ ૬.
 ૪. શ્રી જિનપ્રભસૂરિવિરચિત ૩૧. ૪-૪-૦ વિવિધતીર્થકલ્પ અંશ ૧૦.
 ૫. શ્રી મેરુતુંગાચાર્યવિરચિત ૩૧. ૩-૮-૦ પ્રબંધ ચિંતામણી ઇંગ્લીશભાષામાં
 અંશ ૧.

ઉપરના અંશો સમાલોચનાર્થે અમોને ભેટ મળ્યા છે તે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ. કલકત્તાનિવાસી શ્રીમાન્ બાબુસાહેબ શ્રી બહાદુરસિંહજી સિંઘી સાહેબે પોતાના સ્વર્ગવાસી પૂજ્ય પિતાશ્રી ડાહ્યાચંદજી બાબુસાહેબના સ્મરણાર્થે જૈન પ્રાચીન અંશોની સીરીઝ પ્રકટ કરેલ છે. જે જ્ઞાનોદ્ધારના ઉત્તમ કાર્યો તરીકે હોઇ ઉપરોક્ત પાંચ અંશો સીરીઝ તરીકે પ્રગટ કરી જૈનસાહિત્યમાં ઔર વધારો કરવામાં આવેલ છે, જેના સંપાદક સાક્ષરવર્થ શ્રીમાન્ જિનવિજયજી કે જેઓ વિશ્વભારતી શાન્તિ નિકેતનના જૈન વાંગમયના અધ્યાપક છે. આવી સીરીઝ પ્રકટ થતાં જૈન પ્રાચીન વિવિધ સાહિત્યનો ઉદ્ધાર ખાસ થયો છે, તેટલું જ નહિ પરંતુ અંશવિષય, અનુક્રમણિકા, પ્રસ્તાવના, પદ્ધાનુક્રમણિકા, ટિપ્પન, પરિશિષ્ટો વગેરેની પણ સંકલના, અંશશુદ્ધતા, છાપકામ વગેરે બાબત અને અભ્યંતર ખંતે સ્વરૂપ સંપાદક મહાશયે વિદ્વતાપૂર્ણ આ સીરીઝ અંશોમાં કર્યું છે. જૈન સાહિત્ય જે શૈલીએ પ્રકટ થવું જોઈએ તે રીતે જ પ્રકટ થયેલ છે. મૂળ વસ્તુ પ્રાકૃત, સંસ્કૃત ભાષામાં હોવાથી તે ભાષાના અજ્ઞાત અંશો માટે ગુજરાતી ભાષામાં પ્રસ્તાવના આપી તે તે અંશોનું કિંચિત્ સ્વરૂપ આપવામાં આવેલું છે જે પ્રશંસનીય છે. સુકૃતની લક્ષ્મી અને ઉદારતા, જૈન નરરત્ન શ્રાવકકુલભુષણ બાબુસાહેબ શ્રી બહાદુરસિંહજી સિંઘી સાહેબ અને પ્રકાશક સિંઘી જૈન જ્ઞાનપીઠ શાંતિનિકેતન (અંગાળ) એ ત્રિવેણીનો સુયોગ આ સીરીઝમાંથી થયેલો છે જે ભાવિકાળમાં જૈન સાહિત્ય તરીકે જવાબ આપશે. આવા ઉત્તમ જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્ય માટે બાબુસાહેબ તથા સંપાદક મહાશય આવા સુપ્રયત્ન, ખંત અને કાળજી માટે જૈન કોમના ધન્યવાદને પાત્ર છે. દરેક ભંડાર અને લાઘ્યોરીઓના શૃંગારરૂપ હોઇ સંગ્રહવા અને મનન કરવા યોગ્ય છે. મળવાનું સ્થળ પ્રકાશકને ત્યાંથી.

શ્રી કમળલબ્ધિમહોદય કાવ્ય—સંયોજક પંડિત વ્રજનાથ નારાયણાચાર્ય.
 આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા આચાર્ય શ્રી વિજયલબ્ધિસૂરિજી

સ્વીકાર-સમાલોચના.

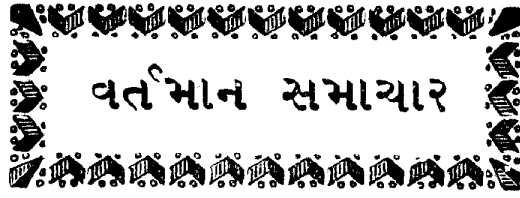
૨૧૫

મહારાજના સંસ્કૃત પદ્યમય સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. સંસ્કૃત ભાષાના વિદ્વાનો-નિષ્ણુઓ કાવ્યરચના માટે વિશેષ લખી શકે, પરંતુ એકંદર રીતે સંસ્કૃત ભાષામાં કાવ્યોની રચનાપૂર્વકના જીવનવૃત્તાંતો છે તેમ અવલોકન કરતાં જણાય છે. પ્રકાશક, શાહ લક્ષ્મીચંદ્ર આસકરણ ફોર્મો (તીર્થ) લખવાથી વાંચન મનન માટે મળી શકશે.

૧ કમલ-પ્રખંધ યાને જગત્ જ્યોત્—રચયિતા શ્રી જીવનવિજયજી મહારાજ. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજીનો જન્મ, વૈરાગ્યપ્રાપ્તિ, યતિદીક્ષા, સ્થાન-કવાસી દીક્ષા અને છેવટે સંવેગી દીક્ષા, આચાર્યપદપ્રાપ્તિ વગેરે વર્ણન આ જુકમાં આપવામાં આવેલ છે. તેઓશ્રીનું ચારિત્ર, બ્રહ્મચર્ય, શાસ્ત્રજ્ઞાન સમાજ પ્રત્યે ઉપકારક બુદ્ધિ વગેરે અનેક ગુણો આકર્ષક હતા. ચારિત્ર નિષ્કલંક નિરતિચાર અને પવિત્ર હૃદય જે આ ગ્રંથમાં અત્યવવામાં આવેલ છે જે મનન કરવા યોગ્ય છે. પ્રચારાર્થે વગર કિંમતે પ્રકાશક શ્રી વીસા પોરવાડ જૈન સંઘ અરબુટ (મારવાડ-જેરા), ત્યાંથી મળી શકશે.

૨ સચિત્ર કાવ્ય સરિતા-સચિત્ર. લેખક શેઠ મહાસુખભાઈ ચુનીલાલ-વીસનગર ૧ સૃષ્ટિસૌન્દર્ય, નીતિ, વૈરાગ્ય, અને કાવ્યવિનોદ એ ચાર તરંગોમાં કાવ્યોની રચના, વૈવિધ્યપૂર્ણ, મનોરંજન, સરલ રસિક અને યોગદાયક આ જુકમાં લેખક મહાસુખભાઈએ આપેલ છે. લેખકે નિષ્ણાત કલાકાર રા. કલાજિવના અનાવેલા આ પુસ્તકમાંહેના કેટલાક કાવ્યોની ભાવનાને અનુસરતાં સુંદર ચીત્રો પણ દોરેલા મુકયા છે. અને ગુજરાતના ઉત્તમ નવલકથાકાર રા. રમણલાલ વસંતરાલ દેશાઈએ પ્રસ્તાવનાદ્વારા ઉચ્ચ અભિપ્રાય પણ આપ્યો છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથમાં સાહિત્ય સાથે કળાનો સુંદર મેળ સાધ્યો છે. જેથી આવકારદાયક આ પુસ્તક થયું છે. આવૃત્તિ ત્રીજી. કિંમત ચાર રૂપીયા. લેખક મહાશયને ત્યાંથી મળી શકશે.

શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ-બીંતે ટાંકવાના તથા જુકાકારના પંચાંગ. મુનિરાજશ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજ કેટલાક વખતથી તૈયાર કરી રહ્યા છે. પ્રથમ જ્યોતિષ જૈન ગ્રંથો અને જૈનેતર ગ્રંથોનો અભ્યાસ કરી જૈનેતર જ્યોતિષીયો પાસે પણ તેની વિચારણા વગેરે કરી આ પંચાંગ દૈનિક સ્પષ્ટ ગ્રંથો સહિત સુદૃઢ ગણિતવૃક્ત તૈયાર કરવામાં આવતા આ પંચાંગ તરફ જોડે જૈનોનો હજુ જોષએ તેવો આદરભાવ થયો નથી અને જૈનેતર પંચાંગોનો આધાર લઘુ ધાર્મિક કાર્યોના મુહૂર્તો વગેરે કાઢી કાર્ય કરી રહ્યા છે પરંતુ ખરી રીતે આ મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગને આદર આપવાની હવે ખાસ જરૂર છે. જોડે અંતે આ પંચાંગ આદર પામવાનું તો છે જ. જૈનેતર વિદ્વાનો પણ આ પંચાંગના ગણિત વગેરેની મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે. આ મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ માટે પ્રથમ યોગ્ય સારો અભિપ્રાય આપનાર હવે પાછળથી તેની વિરૂદ્ધ પ્રચારકાર્ય કરી રહેલ છે. આવી ખેવડા પ્રકારની ચાલાકી પ્રશંસનીય નથી તે તેમણે સમજવું જોઈએ, માત્ર પોતાનો અભિપ્રાય પ્રમાણિક-પણે આપવો જોઈએ. ઉક્ત મહારાજશ્રીનો આ અભ્યાસ પ્રયત્ન ધન્યવાદને પાત્ર અને જૈન સમાજને ઉપકારક છે.

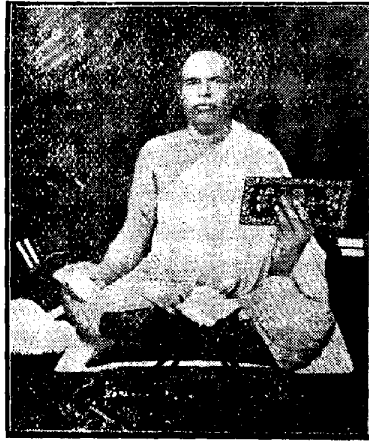
અંભાતમાં શ્રી ભુદેરાયજી મહારાજનો જયંતી મહોત્સવ.

જયંતી-શતાબ્દ સ્મરણ મહોત્સવ.

૨૧૭

ખંભાતમાં
ચૈતર સુદ ૧
તા. ૧૨-૪-૭૭
ને સોમવારે
સવારમાં નવ-
વાગે બજારમાં
આવેલી શેઠ
અં બા લાલ
પાનાચંદની
ધર્મશાળામાં
અગાઉથી જ-
હેર કર્યા મુજબ
શ્રીમદ્ આત્મા-
રામજી મહારા-
જના ગુરુદેવશ્રી
બુદ્ધિવિજયજી

(શ્રી છુટરાયજી)
મહારાજની
જયંતી પૂજ્ય-
પાદ આચાર્ય
શ્રી વિજય-
વલ્લભસૂરી-
શ્વરજીના પ્રમુ-
ખપણા નીચે
ઉજવવામાં
આવી હતી.
ધર્મશાળાનો
આખો હોલ
તથા યોગાન
વાવટા-
તોરણોથી
શણુગારવામાં

સ્વ. આચાર્ય શ્રી વિજયનાંદ સૂરીશ્વરજી મહારાજ

જેમના જન્મ-શતાબ્દ મહોત્સવનો

વાર્ષિક ઉત્સવ તાજેતરમાં ઉજવાયો છે

આવ્યો હતો અને બહાર બોટલે સુરતનું ટકોરચીખાનું બેસાડવામાં આવ્યું હતું. શરૂઆતમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ મંગળાચરણ કર્યા બાદ બહેનોએ ગહુલી ગાઇ હતી જે બાદ માસ્તર દીપચંદ પાનાચંદે આજની પૂજ્ય ગુરુદેવની જયંતીનું કારણ સમજાવ્યું હતું જે બાદ આચાર્ય શ્રી કસ્તુરવિજયજીએ ગુરુશબ્દનું સુંદર વ્યાખ્યાન કરી બંને મહાત્માના ગુણોનું સુંદર વર્ણન કર્યું હતું. જે બાદ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ પોતાની મીઠી તેજસ્વી ભાષામાં શ્રી બુદ્ધિવિજયજી (શ્રી છુટરાયજી) મહારાજનું આખું જીવનચરિત્ર લખાણથી કહી સંભળાવી શ્રોતાઓને મુગ્ધ કરી નાંખ્યા હતા. જે બાદ પ્રભુની જય બોલાવી જયંતીનું કામ બરાબર સાડાઅગીઆર વાગે ખલાસ થયું હતું જે બાદ સંધ તરફથી પતાસાની પ્રભાવના થઇ હતી. બપોરના ત્રણ વાગે ધર્મશાળામાં પ્રભુને આંગી પૂજા કરાવવામાં આવી હતી તથા રાતના સંગીતના સુંદર તાન સાથે રાત્રિભગરણ પણ કરાવવામાં આવ્યું હતું. આમ આખોય દિવસ મહાપુરૂષની જયંતી ઉત્સવથી આનંદ મય બની રહી હતો.

“ સરધનામાં પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ ”

મેરઠ જીલ્લામાં મુનિ મહારાજશ્રી દર્શનવિજયજી આદિ ત્રિપુટીના ઉપદેશથી જૈન-ધર્મના પ્રચારનું સુંદર કાર્ય ચાલી રહ્યું છે. તેમાં સરધનામાં મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી અમદાવાદની શ્રી જૈનધર્મ પ્રચારક સમિતિએ એક સુંદર અને કલામય ગિનાલય બનાવવાનું, જેનો નમુનો પંગળ અને યુ. પી. પ્રાંતમાં નથી એમ અહીંના અનુભવીઓ કહે છે. એ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે પંચાલિક મહોત્સવ રાખવામાં આવ્યો હતો. ગામ બહાર એક વિશાલ પંડોલ બનાવવામાં આવ્યો હતો જેમાં અનેક નાના મોટા તંત્રીઓ અને રાવટીઓ હતી. આ વિશાલ પંડોલનું નામ મુક્તિનગર રાખવામાં આવ્યું હતું. તેના મુખ્ય દરવાજાનું નામ હતું આત્મદ્વાર, મધ્યના તંત્રીના દરવાજાનું નામ મુક્તિદ્વાર અને એકનું નામ વીરદ્વાર હતું. મધ્ય મંડપમાં પૂ. પા. શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી મ. પૂ. પા. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મ. પૂ. પા. શ્રી હંસવિજયજી મ. પૂ. પા. શ્રી ચારિત્ર-વિજયજી મ. (ચુરકુલ સ્થાપક)ના તથા વિવિધ તીર્થોના ફોટાઓ રાખવામાં આવ્યા હતા.

મહા વદિ સાતમથી ઉત્સવની શરૂઆત હતી. તે દિવસે પ્રાતઃકાળમાં શુભ મુહૂર્તે જૈનધર્મનો વિજય ધ્વજ રોપવામાં આવ્યો હતો. બપોરે મોટો વરઘોડો નીકળ્યો હતો જેમાં અંબાલાનો ચાંદોનો રથ, દિલ્હીનો નવીન રથ, દિલ્હી અને બિનૌલીની ચાંદોની પાલખીઓ, હાથી વગેરે સુંદર સરંજામ હતો. વરઘોડો પંડોલમાં ઉતર્યો હતો. ત્યાં નિરંતર વિવિધ પૂજાઓ અને વિદ્વાન પંડિતોના વ્યાખ્યાનો થતાં, જેમાં જૈન દર્શનના વિદ્વાન પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રી, શેઠ જવાહરલાલજી નાહટા, શાસ્ત્રી રાજમલજી લોદા, બ્રહ્મચારી શ્રી શંકરપ્રસાદજી (પંગળ) આદિનાં જૈન દર્શનની મહત્તા, અન્ય દર્શનોથી જૈન દર્શનની વિશિષ્ટતા, શ્રવેતાંબર જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતો, શ્રવેતાંબર દિગંબર સમીક્ષા, જૈનધર્મની ઉન્નતિના ઉપાય વગેરે વગેરે વિષયો ઉપર જોરદાર વ્યાખ્યાનો થતાં; તેમજ ઓશિયાની વર્ધમાન જૈન વિદ્યાલયની ભજન મંડળીએ પણ કમાલ કરી હતી. તેના ભજનો, પ્રભુભક્તિ, નૃત્યસંવાદ, ડાંડીયારાસ વગેરે જોવા જનતાની ઠઠ જામતી; જનતા આ પ્રસંગે કંઈક જ્ઞાન લઈનેજ જતી. ઉત્સવની સાથે વ્યાખ્યાનમાલા અને ભજન મંડળીએ શું હિન્દુ કે મુસલમાન? બ્રાહ્મણ કે વૈષ્ણવ? જૈન કે જૈનેતર ઉપર સારી અસર પાડી હતી. મહા વદિ ૯ ની કુંભસ્થાપના હતી, દશમના દિવસે વિવિધ પૂજાનો તથા રથયાત્રાનો વિશાલ વરઘોડો ચલ્યો હતો જેમાં હજારો મનુષ્યો એકત્ર થયા હતા. મહા વદિ ૧૧ ને સોમવારે ૭-૫૯ મીનીટે ધનુર્નવાંશે પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી. મુનિ મહારાજ શ્રી દર્શનવિજયજી આદિએ વાસક્ષેપ નાંખ્યો હતો. બાદમાં બહોર વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવ્યું હતું; જેમાં મુનિમહારાજશ્રી ન્યાયવિજયજીએ જિનપૂજા, સ્વામિવાત્સલ્ય, અન્ધુપ્રેમ, પ્રભુભક્તિ અને તેના લાભ ઉપર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. બપોરે શાંતિસ્નાત્ર હતું. સ્વામિવત્સલ્ય હતું. દરેક જીલ્લાઓમાંથી હજારોની સંખ્યામાં ઉત્સવમાં ભાગ લેવા જનતા એકત્ર થઈ હતી. સરધનાથી હિન્દુ-મુસ્લીમ, જૈન જૈનેતર જનતાએ દિલોળનીથી પુરેપુરો સહકાર અને સેવા આપી હતી.

નવા પ્રકટ થયેલા ગુજરાતી ગ્રંથો.

૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત.	રૂ. ૦-૨-૬
૨ શ્રી દેવસિદ્ધ પ્રતિક્રમણુ	રૂ. ૦-૧૦-૦
૩ શ્રી પાંચપ્રતિક્રમણુ સૂત્ર	ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળી બુક. (શ્રી જૈન એજ્યુકેશનબોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજૂર કરેલ). રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦.
૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ.	રૂ. ૦-૨-૦
૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્માશાહ પૂજા સાથે.	રૂ. ૦-૪-૦
૬ શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર. (ભાષાંતર)	રૂ. ૦-૧૦-૦
૭ શ્રી વીશ સ્થાનક પદ પૂજા (અર્થ, વિધિ-વિધાન યંત્રો, મંડળ વગેરે સહિત).	રૂ. ૦-૧૨-૦

પ્રકાશન ખાતું.

પ્રાચીન સાહિત્યના છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-દ્વિતીય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૩ શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦
૪ શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.	રૂ. ૬-૦-૦
૫ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિચિત ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦
૬ શ્રી ગુરૂત્તર વિનિશ્ચય.	રૂ. ૩-૦-૦
૭ શ્રી જૈન મેઘદૂતમ્	રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ ત્રીજો ભાગ.	૩ પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ.
૨ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિકૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર	૪ શ્રી બૃહતકલ્પ ત્રીજો ભાગ

અધી કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૯૩ ના આસો માસ સુધી શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધી કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

	મૂળ કિંમત.	અધી કિંમત.
તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.	૧૦-૦-૦	૫-૦-૦
જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.	૦-૮-૦	૦-૪-૦
આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦	૦-૩-૦

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B 431.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિ સ્મારક ગ્રંથ.

પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જન્મ શતાબ્દિના સ્મરણાર્થે આ ગ્રંથના પ્રકાશનમાં અનેક જૈન, જૈનેતર ને પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનોના વિદ્વત્તાપૂર્ણ લેખો આપી આ ગ્રંથને અપૂર્વ બનાવ્યો છે, તેમજ છપાઈ, ફોટાઓ, બાઈબીંગ વગેરે કાર્ય-ગ્રંથની સુંદરતામાં વધારો કરે છે. આ ગ્રંથના વિષયો ચાર વિભાગમાં વહેંચાયેલ છે.

૧ ઇંગ્લીશ લેખો ૩૫	પૃષ્ઠ ૧૬૦
૨ હિંદી લેખો ૪૦	પૃષ્ઠ ૨૧૭
૩ ગુજરાતી શ્રી આત્મારામજી મહારાજ વિષયક લેખો ૨૬	પૃષ્ઠ ૧૪૪
૪ ગુજરાતી ઇતર વિષયક લેખો ૩૨	પૃષ્ઠ ૧૬૦

મુનિમહારાજો, વિદ્વાનો, લેખકો અને ઐતિહાસિક સ્થળોના આશરે દોઢસો ફોટાઓ સુંદર આર્ટ પેપર ઉપર આવેલ છે; છતાં પ્રચાર અર્થે, મુદ્દત કરતાં અગ્રી કીંમત રૂ. ૨-૮-૦ રાખેલ છે. એક ગ્રંથનું વજન આશરે પાંચ રતલ હોવાથી બનતાં મુદ્રી રેલ્વે પસંદગીદારા જ મંગાવવા કૃપા કરવી.

લેખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે.)

(વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત.)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવદન, સ્તવનો, મંડળો વગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોએ પ્રકટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાર્જન કરાવનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર બંડેન તથા બંધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપયોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે તેમ કોઈ અત્યાર મુદ્રી બાબતું પણ નહોતું, છતાં અમોએ ઘણી જ શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણી જ જૂની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટો ખર્ચ કરી, ફોટો બ્લોક કરાવી તે મંડળ પણ છપાવી આ બુકમાં દાખલ કરેલ છે આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક સુંદર ચીજ છે.

ઉચ્ચ કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઈપમાં છપાવી મુશીલિત બાઈબીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે. પેસ્ટેજ જુડું.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.